

Sygn. akt III A Pz 39/15

POSTANOWIENIE

09/12/15

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: SSA Monika Kiwiorska-Pająk /spr./

Sędziowie: SA Irena Różańska-Dorosz

SA Maria Pietkun

po rozpoznaniu 8 kwietnia 2015 roku

na posiedzeniu niejawnym

protestu [REDACTED]

przeciwko ważności wyborów

z udziałem Komisarza Wyborczego [REDACTED] [REDACTED] oraz
Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [REDACTED] w [REDACTED]
[REDACTED]

na skutek zażalenia [REDACTED]

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 20 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ns 100/14

postanawia: oddalić zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2014r., I Ns 100/14 Sąd Okręgowy we Wrocławiu pozostawił protest wyborczy [REDAKTOWANE] bez dalszego biegu.

Sąd wskazując na treść art. 82 § 1 i 2 oraz art. 392 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. Kodeks wyborczy (Dz.U.2011.21.112) stwierdził, że w części protestu dotyczącego nieważności wyborów do Rady Miejskiej [REDAKTOWANE] w okręgu wyborczym nr [REDAKTOWANE] w obwodzie nr [REDAKTOWANE] oraz Rady Powiatu [REDAKTOWANE], Sejmiku Województwa [REDAKTOWANE] i Burmistrza Miasta Gminy [REDAKTOWANE] w tymże [REDAKTOWANE] obwodzie głosowania wnioskodawca nie ma legitymacji czynnej do wniesienia protestu, bowiem jak wynika z informacji Urzędu Miejskiego w [REDAKTOWANE] wnioskodawca [REDAKTOWANE] był wpisany do spisu wyborców w obwodzie nr [REDAKTOWANE], okręgu nr [REDAKTOWANE] pod poz.162 podczas, gdy zgodnie z art.82§3 Kodeksu wyborczego protest przeciwko ważności wyborów w okręgu wyborczym lub przeciwko wyborowi radnego może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania na obszarze danego okręgu wyborczego.

Natomiast co do części protestu dotyczącej wyborów do Rady Powiatu [REDAKTOWANE], Sejmiku Województwa [REDAKTOWANE] i Burmistrza Miasta i Gminy [REDAKTOWANE] wnioskodawca sformułował wprawdzie zarzuty, ale nie przedstawił dowodów na ich poparcie. Ponadto Sąd wskazał, że nie każde naruszenie przepisów kodeksu wyborczego prowadzić będzie do uznania wyborów za nieważne, chociaż każde takie naruszenie może stanowić podstawę protestu wyborczego.

Wskazując na powyższe Sąd postanowił o pozostawieniu protestu bez dalszego biegu.

Zażalenie na wyżej opisane postanowienie wywiódł [REDAKTOWANE] zaskarżając je w całości i zarzucając: rażące naruszenie przepisów postępowania polegające na nierozważeniu zgłoszonych w proteście wyborczym przypadków naruszenia Kodeksu wyborczego, nierozważenie dołączonych do protestu dowodów i nieprzeprowadzenie zgłoszonych wniosków dowodowych, a ponadto przywołanie na uzasadnienie zaskarżonego postanowienia kwestionowanych w proteście wyborczym

dokumentów wyborczych i niewskazanie powodów uznania ich za zgodne ze stanem prawnym.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżący wniósł o „co najmniej rozważenie protestu, rozważenie zgłoszonych naruszeń prawa wyborczego i chociażby co najmniej potępienia przypadków nadużywania prawa wyborczego przez organy powołane do jego przestrzegania, ale również przez wyborców”.

Sąd Apelacyjny zważył ,co następuje:

zażalenie jest nieuzasadnione. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że w świetle przywołanych w pisemnych motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia przepisów, Sąd Okręgowy nie dokonywał oceny dowodów, gdyż rozstrzygnięcie zostało oparte na podstawie art. 393§2 kodeksu wyborczego, czyli bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Zgodnie z powołanym z przepisem art.393§1 kodeksu wyborczego sąd okręgowy rozpoznaje protesty wyborcze w postępowaniu nieprocesowym, co oznacza konieczność odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego we wspomnianym zakresie. Odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego polega na tym, że są one stosowane w sposób pełny, tzn. bez zmian w ich dyspozycji, albo stosowane z odpowiednimi modyfikacjami, albo w ogóle nie są stosowane. Oznacza to, że w sprawach wywołanych protestem wyborczym w pierwszej kolejności uwzględnia się przepisy kodeksu wyborczego, jeżeli zaś ta regulacja nie jest wyczerpująca, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące postępowania nieprocesowego, a następnie - gdy również i ta regulacja nie wystarcza - przepisy o procesie . Sąd Okręgowy zasadnie powołał się na treść art. 392§2 kodeksu wyborczego, który stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Z kolei w oparciu o art. 393§2 kodeksu wyborczego w razie wniesienia protestu niespełniającego warunków określonych w powołanym art. 392§2 kodeksu wyborczego sąd zobligowany jest pozostawić protest bez dalszego biegu. Rację należy przyznać Sądowi Okręgowemu, że regulacja z art. 392§2 kodeksu wyborczego nakłada na wnoszącego protest obowiązek przedstawienia lub wskazania tak zarzutów jak i dowodów już w piśmie zawierającym protest, a zatem wykluczona jest możliwość odpowiedniego stosowania art. 130 k.p.c. i wzywania do

wskazania dowodów, bądź ich doprecyzowania. Ustawodawca dopuszczając możliwość wniesienia protestu wyborczego w sposób jednoznaczny określił zarówno to, czego protest może dotyczyć, na jakich może się opierać zarzutach i jakie są wymogi formalne protestu wyborczego oraz to, kto ten protest może wnieść. Skarżący złożył protest wyborczy przeciw ważności wyborów w okręgu wyborczym nr ■ obwodzie głosowania nr ■ w gminie ■, domagając się stwierdzenia nieważności wyborów do Rady Miejskiej ■ w okręgu nr ■ w obwodzie nr ■ oraz Rady Powiatu ■, Sejmiku Województwa ■ i Burmistrza Miasta i Gminy ■ w tymże ■ obwodzie głosowania z uwagi na naruszenie przez Komisję Wyborczą art. 439 § 1 i 2 kodeksu wyborczego przez uznanie za ważne głosów nie spełniających wymogów określonych w § 1 art. 439 kodeksu wyborczego oddanych na kandydata do Rady Miejskiej ■ ■. Ponadto wnioskodawca zarzucił, iż kandydat ten poświadczył nieprawdę o swoim zamieszkanu, gdyż faktycznie zamieszkuje on w ■ w Gminie ■, a w mieszkaniu w ■ jest jedynie zameldowany.

Podnoszonych przez wnoszącego protest okoliczności nie można zakwalifikować w żadnej z dwóch kategorii naruszeń prawa wyborczego, opisanych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego. Prawo wyborcy do wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów nie oznacza, że może on kwestionować cokolwiek, co wiązałoby się z wyborami, lecz powinien sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których te zarzuty opiera, przy czym powinny być to zarzuty dotyczące naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego w zakresie ustalonym w art. 82 § 1 tego Kodeksu. Przedmiotem zarzutów przeciwko ważności wyborów może być między innymi naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów. W okolicznościach niniejszej sprawy skarżący wprawdzie powołuje się na naruszenie przez Komisję Wyborczą art. 439 § 1 i 2 kodeksu wyborczego, wskazując na niewłaściwe kwalifikowanie głosów jako ważnych, jednakże nie przedstawia żadnych konkretnych zarzutów, które mogłyby przemawiać za wadliwością działań Komisji Wyborczej w trakcie liczenia głosów, a mianowicie na czym miałyby polegać wadliwość kwalifikacji określonych głosów, ilu kart do głosowania wadliwość dotyczyła, które z kart do głosowania zostały wadliwie zliczone, a także w jaki sposób wpłynęło to na wynik wyborczy. Ponadto skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdziłyby tak

ogólnikowo postawiony zarzut. Nie są bowiem wystarczające fragmentaryczne zdjęcia kilku kart do głosowania uznanych w ocenie skarżącego niesłusznie za głosy ważne, skoro brak jest konkretnych zarzutów i dowodów potwierdzających, że miało to wpływ na wynik wyborów.

Wyjątkowy charakter unormowań zawartych w kodeksie wyborczym wyklucza możliwość działania przez Sąd z urzędu w zakresie poszukiwania i gromadzenia dowodów. Wskazane względy prowadzą do wniosku, że trafnie zaskarżonym postanowieniem protest wniesiony przez skarżącego pozostawiony został bez dalszego biegu, jako że nie zawierał skonkretyzowanych zarzutów ani przedstawienia i wskazania dowodów na poparcie tych właśnie zarzutów. Ponadto należy wskazać, że skarżący wnosząc protest nie wykazał także, że jest osobą uprawnioną do złożenia protestu w rozumieniu art. 82 § 2, 3 i 5 kodeksu wyborczego skoro był wpisany do spisu wyborców w okręgu nr ■ w obwodzie nr ■

Odnosząc się do zarzutów poświadczenia nieprawdy przez kandydata na radnego co do miejsca zamieszkania należy przypomnieć, iż zgodnie z treścią art. 82§1 pkt 2 Kodeksu wyborczego podstawę wniesienia protestu wyborczego może stanowić naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyboru, mającego wpływ na wyniki wyborów.

Powyższy zarzut nie dotyczy żadnego z wymienionych etapów procesu wyborczego. W istocie dotyczy on zasad prowadzenia rejestru wyborców. Zgodnie z treścią art. 18 § 1 kodeksu stały rejestr wyborców obejmuje osoby stale zamieszkałe na obszarze gminy, którym przysługuje prawo wybierania. Art. 22 §1 kodeksu wyborczego stanowi, że każdy może wnieść do wójta reklamację na nieprawidłowości w rejestrze wyborców, w szczególności w sprawie ujęcia w rejestrze wyborców osoby, która nie zamieszkuje stale na obszarze gminy (pkt.4). Zgodnie z treścią art. 393§ 3 kodeksu wyborczego Sąd Okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wyborczy dotyczący sprawy, co do której w kodeksie przewiduje się możliwość wniesienia skargi lub odwołania do sądu lub właściwego organu wyborczego przed dniem głosowania. Z takiej możliwości mógł skorzystać skarżący jeszcze przed dniem głosowania.

Z powyższych przyczyn zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

